

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

V. De Confessore Monialium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

cere possint ipsi Prælati. Si verò contingat Prælatum à Monasterio discedere, non relinquitur in sua absentia, vices suas gerentibus, generalem licentiam eundi ad Monasteria Monialium: sed petant licentiam à Superioribus, sicut & cæteri.

8. Sit autem in arbitrio Prælatorum permittere, vt mittantur ad dictas Moniales Cinctiæ, Tunicellæ & Scapularia ad suendum: de modò nomina Fratrum in ipsis non apponantur: sublata etiam omni vanitate, & superfluitate in illis suendis. Nec deinceps Prælati vel Monachi se implicent in temporalibus Monasteriorum dictarum Monialium: nisi pro consilio tantum, aut in casu alicuius urgentis aut extraordinariæ necessitatis.

De Confessore Monialium.

C A P. V.

CONFESSORES Monialium eligantur graves & maturi tum ætate, tum moribus: Nec possint ingredi Monasteria eorum nisi instante infirmarum, & conferendis sacramentorum necessitate, & semper in loco sibi deputato.

2. Et vt, iuxta Apostoli sententiam, omnia honestè, & secundum ordinem fiant in nobis: & quia his qui in CHRISTO piè viuunt, non tantum tantum, sed mali quoque suspitio candida est: Statuimus, vt socius Confessoris Monialium

Monialium

Monialium, quantum fieri poterit, ab ipsius latere, non recedat: & pro amborum custodia, semper alter alterum videat. Cum verò pro audienda confessione, aut aliquo Sacramento conferendo ingreditur: vadat semper cū cotta, & stola super ipsam. Extra hos casus nullo modo ingredi possit: nisi de speciali licentia Prælati sui, ob aliquam causam, si iusta & necessaria fuerit.

3. Concedimus autem quod Confessores tempore confessionum possint dormire in hospitio, extra septa Monasterii Monialium: alio verò tempore nequaquam, nisi aliqua urgente necessitate de licentia sui Superioris. Possint etiam, si senectus aut debilitas coegerit, ibi comedere carnes ter in hebdomada, tempore confessionum tantum, & de licentia Prælati sui. Si verò Moniales ad Monasteria carnes Confessori aut alteri miserint, non acceptentur sine licentia Superioris.

4. Socii verò Confessorum cum aliqua Monialium loqui non præsumant, absque licentia Confessoris. Contrafacientes autem toties in pane & aqua ieiunent, quoties contrafecerint: nec à quoquam dispensari possint, nisi pœnitentiam fecerint.

5. Nec petant ipsi Confessores, nec socii, aut accipiant siue dent aliquid Monialibus, sine expressa licentia Prælati sui.

6. Communio autem ipsarum, quæ saltem semel in singulis mensibus fieri debet, fiat semper ad fenestram ad hoc deputatam: ex-

cepta feria quinta maioris hebdomadae, & solennitate corporis CHRISTI; pro processiones & ceremonias illorum dierum. Exhibeatur quoque eis à Prælato Confessor extraordinarius bis aut ter in anno: quæ omnium cōfessiones audire debeat, sicuti præcipit Tridentina Synodus.

7. Ipsi etiam Monialium Confessores reconcilient & communicent mulieres seculares quæ reperiuntur in earum Monasteriis ad educationem, ipsarumque in spiritualibus curam habeant. Possint etiam mulieres seculares, habentes sepulturas in Monasteriis Monialium, vel ibi sepulturas eligentes, ob devotionem quam habent ad loca vel Religionem, per Confessores tumulari: & quoad officium funeris, sicut de Monialibus fiat. Videlicet quod Confessor intersit cum suo officio, & celebret officium funeris.

De electione Abbatissæ.

CAP. VI.

IN electione Abbatissæ, in vnoquoque Monasterio seruentur, quæ & Sacrosanctum Concilium Tridentinum, & diplomata Pontificia præscripsere. Præcipit enim Tridentina Synodus, quod Abbatissa eligatur non minor annis quadraginta, & quæ octo annis, post expressam Professionem laudabiliter vixerit. Quod si his qualitatibus non

repe-